

niedziela, 07.04.2024

Wspomnienie świętego Jana Chrzciela de la Salle

Jan urodził się w Reims 30 kwietnia 1651 r. w podupadłej rodzinie książęcej jako najstarszy z jedenaściorga rodzeństwa. Straciwszy rodziców, przerwał studia na paryskim uniwersytecie i w seminarium, aby zająć się najbliższą rodziną. Po pewnym czasie kontynuował naukę. W wieku 27 lat przyjął święcenia kapłańskie. W trzy lata potem na uniwersytecie w Reims zdobył doktorat z teologii (1680). Zaraz po święceniach otrzymał probostwo. Powierzono mu także kierownictwo duchowe nad szkołą i sierocińcem, prowadzonym przez Siostry od Dzieciątka Jezus (terezjanki). Jan postarał się w Rzymie o zatwierdzenie zgromadzenia zakonnego tych sióstr. Bardzo bolał na widok setek sierot, pozbawionych zupełnie pomocy materialnej i duchowej. Gromadził ich na swej plebanii, której część zamienił na internat. Następnie na użytek biednych dzieci oddał swój rodzinny pałac. Ponieważ sam był zajęty duszpasterstwem, dlatego musiał szukać ochotników, by mu w tej pracy dopomogli. Oni to, pod kierunkiem Jana, zajmowali się wychowaniem i kształceniem dziatwy. Pobożne panie zajmowały się ich żywieniem. Kiedy ani plebania, ani dom rodzinny nie mogły pomieścić przygarniętych, ks. Jan za pieniądze parafialne i otrzymane od pewnej zamożnej kobiety zakupił osobny obszerny dom. Napisał też regulamin, by praca mogła iść sprawnie. Z tych ofiarnych pomocników wyłoniło się z czasem zgromadzenie zakonne pod nazwą Braci Szkół Chrześcijańskich (braci szkolnych). Za jego początek przyjmuje się dzień 24 czerwca 1684 roku. Jan miał wówczas zaledwie 31 lat. Stworzył wiele typów szkół - podstawowe, wieczorowe, niedzielne, zawodowe, średnie, seminaria nauczycielskie. Nauka w nich była bezpłatna. Na polu pedagogiki Jan zajmuje więc poczesne miejsce. W swoich szkołach wprowadził na pierwszym miejscu język ojczysty, podczas gdy dotychczas powszechnie uczono w języku łacińskim. Zniósł kary fizyczne, tak często stosowane w szkołach w tamtych czasach, a kary moralne ograniczył do minimum. Pierwszeństwo dał wychowaniu religijnemu, które oparł na chrześcijańskiej miłości i poszanowaniu godności człowieka, także dziecka. W roku 1681 powstała pierwsza szkoła założona przez Jana w Reims (1681), kolejna powstała w Paryżu (1688), potem także m.in. w Lyonie i w Rouen. W sto lat potem cała Francja była pokryta szkołami lasaleńskimi. Do rewolucji francuskiej (1789) w samej Francji zgromadzenie posiadało 126 szkół i ponad 1000 członków. Dzisiaj Bracia Szkolni mają swe szkoły w prawie 90 krajach. Jan de la Salle zostawił po sobie bezcenne pisma. Najwybitniejsze z nich to Zasady dobrego wychowania, które doczekało się ponad 200 wydań; nadto Rozmyślenia, Wskazania, jak prowadzić szkoły i Obowiązki chrześcijanina. Bezценne dla poznania ducha lasaleńskiego są także jego listy. Jan zmarł po krótkiej chorobie 7 kwietnia 1719 r. Pozostawił po sobie pisma, które przez długi okres należały do kanonu dydaktyki. Beatyfikował go Leon XIII w 1888 roku. On też wyniósł go uroczystie do chwały świętych w roku 1900. Pius XII ogłosił św. Jana de La Salle patronem nauczycieli katolickich (1950). Ciało św. Jana, zbezczeszczone w czasie rewolucji francuskiej w roku 1793, dla bezpieczeństwa przeniesiono do Belgii, a w roku 1937 złożono przy domu generalnym zakonu w Rzymie. Można tu również zobaczyć katedrę, z której wykladał Święty, jego strój, paramenty liturgiczne, przedmioty pokutnicze i rzeczy codziennego użytku. Źródło: <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/04-07.php3>
https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Chrciciel_de_la_Salle